

Sunnuntaimaalareiden taidematka Helsinkiin

Tutustuimme Helsingin taideantiin lauantaina 1.4.2006. Kävimme monessa mielenkiintoisessa näyttelyssä. Lisäksi saimme täydentää tarviketarvastoamme Kaapelitehtaan Farbe -taiteilijatarvikemyymälässä.

Aloitimme **Kiasmasta**, jossa on meneillään kansainvälisen nykyaiteen suurkatselmus **Ars 06 Toden tuntu** -näyttely (21.1.-27.8.06). Kiasma sijaitsee kiistanalaisella paikalla Mannerheimintien ja Postitalon välissä. Se avattiin ensimmäisen kerran yleisölle 1998. Rakennusratkaisuiltaan Kiasma on erikoinen. Sen on suunnitellut yhdysvaltalainen arkkitehti Steven Holl. Sana kiasma viittaa kreikankielen sanaan ”khiasmos”, joka merkitsee kohta, jossa vastinkromosomit ovat kiinni toisissaan. Näyttelyssä on esillä tilateoksia, valokuvia, mediataidetta ja maalauksia.

Ars 06 Toden tuntu -näyttelyn keskeinen teema on ihmisen kyky hyvään ja pahaan. Museonjohtaja Tuula Karjalaisen johtama kuraattoriryhmä on kiinnittänyt teosten valinnassa huomiota niiden kykyyn puhutella tämän ajan ihmistä. Perusajatuksena on ollut saada näyttely, jossa käsitellään elämän keskeisiä tunteja ja ihmisten peruskokemuksia. Osallistuvilta taitelijoilta nähdään näyttelyssä useampia teoksia tai laaja teoskokonaisuus. Mukana on myös neljä suomalaista taiteilijaa.

Sunnuntaimaalarit koolla menossa Kiasmaan.

Yläpuolella lentävät **Joutsenlampi**-teoksen laulujoutsenet Kiasman aulan yli kohti talon eteläpäätä.

Sunnuntaimaalareiden taidematka Helsinkiin 1.4.2006

Gerda Steinerin ja Jörg Len-zlingerin teoksessa joukko valkoisia eläimiä kokoontuu öljylammelle. Sveitsiläisen taiteilijaparin Gerda Steinerin ja Jörg Lenzlingerin installaatiot koostuvat taiteilijoiden keräämistä luonnon materiaaleista kuten oksista, kasveista ja juurakoista. Yhdessä romujen, teollisuusjätteiden ja muiden keinotekoisten materiaalien kanssa ne muodostavat omituisen kauniin ihmemaan.

ARS 06 -näyttelyssä nähtävän **Joutsenlampi**-teoksen pääosassa on laulujoutsen, jota suomalaisessa mytologiassa on pidetty Tuonelan virran vartijana. Joutsenet lentävät Kiasman aulan yli kohti talon eteläpäätä. Siellä ne kohtaavat lammen ympärille kerääntyneen joukon valkopukuisia eläimiä. Syvännettä ympäröi romu ja jäte. Moottoriöljystä muodostuvan mustan lähteen yläpuolella leijailee kasveista valmistettuja pilviä.

Taiteilijaryhmä **AES+F:n** teoksissa mainos-, viihde- ja sotateollisuudesta tutut kuvat sulautuvat taidehistoriallisiin viittauksiin. Teoksissaan ryhmä rakentaa tulevaisuuden kuvia, joissa tutkijoiden ennustama "sivilisaatioiden yhteen törmäys" on viety äärimmäisyyteen. Yhdessä teossarjassaan ryhmä tuotti kuvamanipulaatioita keskeisistä länsimaisista kaupungeista kuvitellun islamilaisen miehityksen alaisina: tunnetut historialliset rakennukset oli muutettu moskeijoiksi ja Vapauden patsaalla oli huntu. ARS 06 -näyttelyssä nähtävä **Viimeinen kapina (Last Riot)** on lähes kaksi metriä korkea ja yli kymmenen metriä leveä digitaalinen maalaus. Kankaalta eteemme avautuu taistelukenttä, jossa paratiisi ja helvetti kietoutuvat yhteen. Sortajat ja uhrit näyttävät kaikki samanlaisilta.

Taiteilijapari Muntean/Rosenblum'in työ

keskellä oppaamme Sunnuntaimaalareiden ympäröiminä

Taiteilijapari Muntean/Rosenblum kuvaa suurikokoisissa maalauksissaan nuoria ihmisiä muotilehdistä tai klassisista maalauksista muistuttavissa poseerauksissa. Taiteilijat ovat kertoneet haluavansa koskettaa ja liikuttaa katsojaa. Katsoja ei kuitenkaan ole varma tuntemuksistaan tai siitä, mistä ne ylipäättään syntyivät. Muntean/Rosenblum eivät halua välittää teoksillaan mitään konkreettista viestiä, vaan pitää ovet avoinna erilaisten tulkintojen ja väärinkäsitysten mahdollisuuksille.

Japanilaisen **Motohiko Odanin** työt hämmästyttävät ja kummastuttavat.

Videoteoksessa **Rompers on** nuori tyttö paratiisimaisessa ympäristössä, jossa kaikki tuntuu liian todelta. Ruoho on liian vihreää, videolla pomppivien sammakoiden selässä kasvaa ihmiskorvia, eikä tyttö itsekään ole ihan tavallinen.

Taiteilija on kiinnostunut kehollisen kokemuksen ja ympäristön suhteesta. Video voi palauttaa mieliimme, kuinka lapsuudessa asiat koettiin suuremmalla intensiteetillä. Toisaalta lapsuuden viattomuuteenkaan ei ole enää paluuta.

Sunnuntaimaalareiden taidematka Helsinkiin 1.4.2006

Maaria Wirkkalan installaatio **Vakain aikein (Solitude in Stability)**

Teoksessa katsoja astuu kullatulle lattialle, jonka vakaus on vaakalaudalla.

Maaria Wirkkalan teoksissaan käyttämät esineet ovat tavallisia arjen esineitä, jotka hän on itse löytänyt tai jotka muutoin ovat taiteilijalle tärkeitä. Teosten toteutuspaikkoina on usein hylätty tai unohtettu paikka – kaupunkiaukio, talon katto, puhelinkoppi. Valojen ja muiden hienovaraisten keinojen avulla taiteilija kiinnittää hetkeksi huomion näihin näkymättömiin paikkoihin. Usein paikan historia ja erityislaatu on keskeisessä roolissa.

Installaatio **Security On Site.**

El Perro, suomeksi Koira, on kolmen espanjalaisen taiteilijan muodostama kollektiivi. Luovaa turvallisuutta ryhmä tuo museoon eräänlaisen paniikkihuoneen. Puhelinkoppia muistuttavaan rakennelmaan voi sulkeutua turvaan, jos kokee olevansa uhattuna.

Koppi on El Perron mukaan luova yritys ratkaista turvallisuuspalveluita koskeva vaje. Vaje on seurausta viimeaikaisten tapahtumien synnyttämästä kysynnän kasvusta. El Perro esittää parannusehdotuksia ja ratkaisuja yhteiskunnallisiin ongelmiin.

Vierailun aikana turvakoppi ei kuitenkaan toiminut, emmekä näin ollen voineet sitä kokeilla.

Helsingin kaupungin taidemuseo Meilahti, Carnegie Art Award

Tamminiementie 6, Helsinki. Näyttely on avoinna 22.3.- 14.5.06.

Carnegie Art Award on perustettu merkittävien pohjoismaisten taiteilijoiden tukemiseksi. Näyttely toteutettiin ensimmäisen kerran syksyllä 1998, jonka jälkeen se on järjestetty vuosittain. Syksystä 2003 lähtien näyttely on toteutettu joka toinen vuosi. Tapahtumaan kuuluu neljä osaa: näyttely, kirja, taiteilijoista kertova filmi sekä palkinnot neljälle näyttelyn taiteilijalle. Carnegie Art Award on suunnattu taiteilijoille, jotka ovat jonkun Pohjoismaan kansalaisia tai asuvat Pohjoismaissa. Suomesta näyttelyyn osallistuvat Marjatta Tapiola, Rafael Wardi ja Petra Lindholm. Teoksia on esillä yhteensä viittisenkymmentä. Näyttelyyn hyväksytyiltä teoksilta ei odotettu tiettyä teemaa, mutta niiden tuli olla kahden viime vuoden sisällä valmistuneita.

Näyttelyssä esillä olevista teoksista jury on valinnut kolme palkinnonsaajaa ja yhden stipendiaatin.

I palkinto: Karin Mamma Andersson, Ruotsi, 1.000.000 SKR

II palkinto Eggert Péturssonille Islanti, 600.000 SKR

III palkinto Petra Lindholm, Suomi, 400.000 SKR (videoesitys).

Nuoremman taiteilijan stipendin, 100.000 SKR, sai Sirous Namazi, Ruotsi.

I palkinnon saaja:
Karin Mamma Andersson,
Ruotsi, "About a girl",
öljy puulle, 2 osaa
kukin 61 x 161 cm

Toisen palkinnon saaja oli islantilainen **Eggert Pétursson** öljyväriyöllään, jota ei ollut nimetty. Teoksessa on hyvin taitavasti kuvattu mm. maariankämmeköitä. (oikealla yksityiskohta).

Sunnuntaimaalareiden taidematka Helsinkiin 1.4.2006

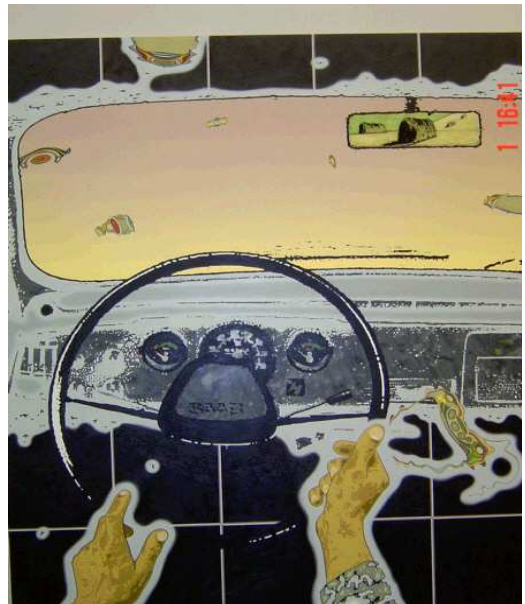

Näyttelyssä on mukana kolmen suomalaisen taiteilijan töitä. Yksi heistä on Sysmässä asuva taidemaalari Marjatta Tapiola, jonka on näyttelyssä mukana kahdella öljy- ja temperamaalauksella sarjasta Kasvot. Töille inspiraation lienee antanut ohjaaja Jouko Turkka (öljy ja tempera kankaalle, hinta 14500 €).

Ihastuksia herättivät myös mm. alla olevat suurikokoiset teokset:

norjalainen Astrid Nondalin "Falling in love"

ruotsalainen Henrik Samuelsson "Milky Way"

Didrichsenin taidemuseo,

Kuusilahdenkuja 1 Helsinki - esiklassinen kausi 2000 e.Kr. - 300 j.Kr.

Tutustuimme Maya-kulttuurin - Intiaanikansojen syntyyn ja tuhoon.

Ensimmäiset Aasiasta Amerikan mantereelle saapuvat ihmiset saattoivat vaeltaa Beringin salmen yli noin 12000 vuotta sitten. Ajan myötä erilaisia ihmisryhmiä asettui Keski-Amerikkaan. Aluetta, joka ulottuu Keski-Meksikosta Hondurasiin, kutsutaan arkeologisella nimellä *Mesoamerikaksi*. Siihen kuuluvat nykyisin *Guatemala, Honduras, Meksiko, El Salvador ja Belize*. Maya- ja olmeekkikulttuurien voidaan katsoa syntyneen noin 2000 ja 1500 e.Kr. välillä, kun kylä alettiin pystyttää viljelysten yhteyteen. Maissi oli ensimmäinen kasvi, jota intiaanit

Mayojen ongelmat syntyivät johtavassa ylimystössä. Kuninkaat naittivat prinsessojaan ja prinsejään naapurikaupunkeihin - tämä oli menetelmä, jolla voitiin hallita laajempiakin alueita. Ajan myötä eliitin osuus kansasta nousi liian suureksi. Luhistuminen alkoi laajalla sodalla *Dos Pilasissa* Guatemalassa vuonna 761 j.Kr. Vihamielisten hyökkäysten kohteeksi joutuneet kaupungit alkoivat hätäisesti rakentaa puolustusrakenteita keskusten ympärille ja lopulta jopa pyhistä rakennuksista revittiin kiviä rakennusmateriaaliksi. Kulttuurin tuhoutuminen siirtyi myös muille alueille ja joitakin vuosikymmeniä myöhemmin (n 800 j.Kr.) myös Cancueniin hyökättiin. Cancuenista on löytynyt samanlaisia suojamuureja kuin Dos Pilasissa ja samoja merkkejä väkivaltaisesta lopusta.

Kulttuurin lopullinen tuho - jälkiklassinen kausi 900 - 1500 j.Kr.

Hyökkäyksistä eloonjääneet kaupunkilaiset hakeutuivat pohjoiseen, jossa jotkut keskukset nousivat merkittäviksi, mm. *Chichen Itza*, mutta sekin hylättiin ja vallan painopiste siirtyi *Mayapaniin*. Mayojen korkeakulttuuri alkoi luhistumisen myötä muuttua. Steeleja ei enää pystytetty, ajanlasku ja kirjoittaminen loppuivat, vesijärjestelmiä ei hoidettu ja niin edelleen. Prosessi oli hidas ja kesti kolmesataa vuotta, mayat palasivat primitiiviseen elämään. Lopullinen katastrofi käynnistyi espanjalaisten maihinnousulla 1500-luvulla.

Ruumiin ravintoa saimme ravintola Perhosta, jossa nautimme maukkaan ja täyttävän lounaan.

